

Harmanecké noviny

Spoločenské noviny zo života občanov a histórie obce Harmanec

December 2016

Ročník X.

Číslo 4

Sviatky čistoty a pokoja

Čisté a pokojné, také ako kedysi. ní a pokojní. Takí vianoční...
Kedysi v našom detstve, alebo v det- A keď svetielka zažiaria, keď budete
stve našich detí. Aj nám nosil Ježiško počúvať Tichú noc so svojou rodinou,
darčeky, aj našim deťom nosí Ježiško tak sa len tak jednoducho tešte z čis-
darčeky. A tiež ich bývalo a je dosť. toty a pokoja okamihu, ktorý vyžaru-
Ale počet darčkov predsa nespraví je z Vianoc.

z Vianoc sviatky. A budme lepší a pomáhajme. Tým,

Krásne, čisté a pokojné sviatky si z ktorí to potrebujú. Slabším, chorým,
Vianoc musíme urobiť my sami. osamelým a starým. Je čas pristúpiť k

Nebuďme znovu rukojemníkmi rek- sebe a iným...

lám a komercie. Nenaháňajme sa Urobme niečo dobré a pekné. Nie-
znovu za únavnými nákupmi nepo- čo, čo nás bude tešiť a naplňať po-
trebných vecí. Radšej sa zastavme, celý budúci rok...

prehliadnime všetky nedostatky, kto- Želám nám všetkým, aby sa nový
ré vnímame pri upratovaní našej do- rok správal k nám tak, aby zdravie
mácnosti, pretože sme všetko nestih- potláčalo choroby, aby radosť víťazi-
li. Myslime na rodinu a spojme radšej la nad smútkom, aby dobrá myseľ
všetko to, čo rok rozdelil. vyhrávala nad malichernosťami, aby

Nalaďme sa na vianočnú vlnu a sa vyplnili všetky naše túžby...
budme všetci spolu šťastní, ohľadupl- Iveta Roháčová, šéfredaktorka

*Vianoce sú nutnosťou. Musí
existovať aspoň jeden taký deň
v roku, ktorý by nám pripome-
nul, že sme tu pre niečo iné ako
len pre seba.*

(Eric Sevareid)

*Darčeky času a lásky sú jedno-
značne základné prísady na-
ozaj krásnych Vianoc .*

(Peg Brackem)

*Vianoce nie sú udalosť.
Je to kúsok domova, do ktorého
vkladáme svoje srdce.*

(Freya Stark)

*Ten, kto nemá Vianoce v srdci,
nikdy ich nenájde pod vianoč-
ným stromčekom.*

(Roy L. Smith)

**Nech sú tieto Vianoce plné spokojnosti, radosti,
bohaté na čarovné momenty a splnené prania!
A v novom roku nech Vás víta úspech,
šťastie, zdravie a láska...**

**To Vám želá starostka obce, poslanci OZ
a redakčná rada Harmaneckých novín**

Máme za sebou ďalší rok, rok plný pekných udalostí, ktoré sme opäť v našej obci prežili spoločne. Na prahu čarovných Vianoc, po ktorých budeme prežívať prvé hodiny nového roka, podávať si ruky v rodine, s priateľmi a známymi, vyslovovať svoje želania do nového roka, si dovoľím prihovoriť sa Vám pár slovami.

Rok 2016 sme prežili v každodenných radoostiach, ale i starostiach, no zostane už len v našich spomienkach. Každý z nás sa ho snažil naplniť najlepšie, ako vedel, či už v oblasti pracovnej, rodinnej alebo osobnej. Už dávno som si predszala, že sa pousilujem urobiť pre našu obec čo najviac. Nie je to ľahké. Keby som mala v krátkosti zhodnotiť rok v našej obci, tak môžem povedať, že to bol rok úspešný. Keďže v samospráve nie je dostatok finančných prostriedkov, je mnohokrát nutné riešiť veľa problémov a hľadať náhradné riešenia. Preto sa naše plány musia často meniť a v súkromí ľahko riešiteľné záležitosti sú pre obec komplikované a veľakrát zdĺhavé. No naša obec dáva možnosť vplývať a ovplyvňovať priebeh jej diania, a to v akejkolvek oblasti, kde sú vždy prvoradé záujmy občanov obce. Využívam túto príležitosť poďakovať sa všetkým, ktorí akoukoľvek formou a mierou prispeli k zveľadeniu našej obce, obohateniu jej kultúrneho i duchovného života, pretože budúcnosť obce je hlavne v rukách jej občanov.

Funkcia starostky obce pre mňa znamená veľký záväzok a obrovskú zodpovednosť za chod obce a jej budúce smerovanie v prospech všetkých občanov. Snažím sa pracovať tak, aby sa aj naša obec naďalej rozrastala, budovala, ale zároveň aj skvalitňovala podmienky pre život našich občanov. V tomto roku sme v našej obci postupne zrealizovali rekonštrukciu oporného múru, ktorého realizácia bola pre obec jednou z tých ťažkých skúšok, keď dohodovacie kona-

nie na realizáciu bolo náročné pre obec ako investora, rovnako ako pre zhotoviteľa, pretože sa pri realizácii podľa projektu použil nový materiál, ktorým sú betónové kvádre, ktoré boli uprednostnené pred liatym vibrovaným betónom. Som rada, že pri realizácii stavby bola veľmi dobrá spolupráca našich domácich živnostníkov, stavebného dozoru, rovnako ako i projektanta stavby pri riešení, s ktorým sa v prvopočiatku stavby nepočítalo. No výsledok stojí za to a oprava múru bola zhotovená k spokojnosti nás všetkých z hľadiska vzhľadu ako i financií.

Rekonštrukcia vnútorných priestorov uhoľnej kotolne základnej školy, ktorého priestory budú slúžiť ako klubovňa pre všetky vekové kategórie nášho obyvateľstva, bola ďalšou realizovanou stavbou v našej obci. Sú otvorené pre občanov pri návšteve školského dvora a obecného ihriska, prevádzka je zverejnená na ihrisku aj internetovej stránke obce. Verím, že tento priestor bude slúžiť ako klubovňa pre našich občanov v letnom i zimnom období, kde majú možnosť stretávať sa všetci za účelom rozvoja športových aktivít, no i rozvíjať spoločenský život v našej obci. Osadenie nového detského zariadenia v areáli materskej škôlky, ktorá v popoludňajších hodinách slúži všetkým deťom našej obce, je rovnako investíciou aj pre tých najmenších, aby sa obec stávala atraktívnou pre rodiny s deťmi, pretože deti v našej obci sú jej nenahraditeľnou súčasťou a predpokladom na rozvoj obce aj v budúcich rokoch.

Rekonštrukcia miestnych komunikácií bola realizovaná v rámci finančných možností obce a počíta sa s pokračovaním v nasledujúcom období, kde prioritou je budovanie chodníka, ktorého stavebné konanie sa už začalo a predpokladáme, že i napriek nepriaznivej situácii z hľadiska cestnej premávky sa nám podarí v tejto stavbe začať aspoň

na prehľadných úsekoch popri hlavnej ceste.

Rekonštrukcia vstupného schodiska na obecný úrad dostala po vyhodnotení celkovej situácie nesúhlasu s prístavbou, nový rozmer a pokračujeme v jednaní na stavbu schodiska vo vnútri budovy, aby nezasahovalo do vonkajšieho priestoru a komplikované stavebné konanie vedľa frekventovanej hlavnej cesty sme vyriešili radšej vstavaním nového schodiska do budovy obecného úradu.

Dovoľte mi, prosím, vysloviť úprimné blahoželenie pre obec Harmanec do nového roku 2017, kedy si naša obec pripomína 60 rokov svojho vzniku, pre občanov želanie pevného zdravia, vzájomného pokoja a harmónie, dobré medziľudské vzťahy, nech nás v našej obci neťažá nezamestnanosť a nedostatok, nech nám prinášajú šťastie naše deti a vnúčatá, nech sa dlho môžete tešiť z prítomnosti našich najbližších. Rozdávame okolo seba dobrú náladu, usilujeme sa prekonať zlo dobrom, znášajme prípadné nedorozumenia s pokorou a ceňme si to, čo má naozaj hodnotu, a tým je zdravie. Želám našim občanom viac krajších dní ako tých horších, viac lásky ako nenávisti, viac hojnosti a radosti ako smútku a trápenia, pevné zdravie a veľa úspechov v pracovnom i osobnom živote. Chcela by som v tejto chvíli úprimne poďakovať všetkým, ktorí svojou prácou a snahou v uplynulom roku prispeli k rozvoju a zveľadeniu našej obce a aj všetkým, ktorí dennodenne dokazujú, že im osud našej obce Harmanec nie je ľahostajný.

V prichádzajúcom novom roku Vám v mene svojom a tiež i v mene zamestnancov obce, v mene všetkých poslancov obecného zastupiteľstva, prajem veľa sily a šťastia v každodennom živote a úspešné napredovanie obce Harmanec.

Henrieta Ivanová
Starostka obce Harmanec

„Keď som bol mladý, obdivoval som šikovných ľudí.

Teraz, keď som starý, obdivujem láskavých.“

(Abraham Heschel)

Je to taká ozaj pravdivá myšlienka. Ľudia v starobe už majú veľmi málo želaní a nárokov na svoj život. Trochu šťastia, dobré deti, zdravé vnúčatá a najviac zo všetkého si želajú zdravie. Ale koľkí z nich sú v podstate zdraví, užívajú si starobu, dôchodok podľa svojich možností. No aj tak mi mnohí z nich pripadajú smutní. Hovorím o tých, ktorí žijú sami. Bez svojich manželov, partnerov. Pretože im navždy odišli.

Človek je prirodzene nastavený na

to, aby žil vo vzťahu, partnerstve. Život vo dvojici je vždy jednoduchší. A hoci láska z mladosti sa rokmi unaví, aj tak je dvom krajšie na svete.

Práve o tom som rozmýšľala na tohtoročnej oslave „Úcty k starším“, ktorú už tradične pripravili zástupcovia našej obce dňa 21. októbra 2016.

Bola to pekná oslava, kde si naozaj každý každého uctil, pochválil sa, čo sa za rok zmenilo, komu ako slúži zdravie, ako sa majú deti...

Ľudia z jednej dediny sedeli za jedným stolom a rozprávali sa. Skoro tak, ako kedysi. Len kedysi sedávali ľudia na lavičkách pred domom a rozprávali sa každý deň. Teraz sú takéto stretnutia už vzácnosťou. Ale vďaka obecným akciám, ku ktorým patrí aj Úcta k starším sa ľudia uvidia a poklebetia spoločne každý rok.

Ale ja som tento rok na oslave vnímala aj iné veci. Keď sa začalo tancovať, počítala som tých, ktorí si už nikdy nezatancujú so svojim manželom či partnerom. Koľko osamelých dôchodcov máme v našej obci. Koľko vdov a vdovcov. Koľkí z nich potrebujú ešte k svojmu životu lásku, nehu, pohladenie, láskavosť.

Takú obyčajnú láskavosť, z ktorej by mali pocit, že si ich ľudia, rodina a deti vážia, že nie sú pre nikoho príťažou, a že im ktokoľvek, keď to budú potrebovať, pomôže a bude k nim pritom láskavý. Pre nich to znamená možno najviac.

Možno preto starí a osamelí ľudia obdivujú láskavých...

Ďakujeme za peknú oslavu Úcty k starším, pani starostka, páni poslanci a všetci, ktorí ste k nej prispeli.

Iveta Roháčová

O rozdelení obce Harmanec, ktorú tvorili materská obec Harmanec, ktorú dnes poznáme ako Dolný Harmanec, Horný Harmanec a osada Papiereň, sa v minulosti uvažovalo viackrát. Bolo to tak už v dobách monarchie, za I. Československej republiky i krátko po skončení 2. svetovej vojny. No fundovaná, argumentmi podložená kampaň o rozdelení obce bola úspešná až v roku 1954. Vtedy obec Harmanec vykazovala 1278 obyvateľov, z toho ich však v osade Papiereň žilo 818. Plánovaná výstavba papierne však dávala predpoklady na zvýšenie počtu obyvateľov na 1300 – až 1500. Neskorší, pokrokový technický rozvoj papierne už tieto čísla nedovolil naplniť. Našťastie.

Na základe presvedčivých argumentov, Krajský národný výbor i Povereníctvo vnútra pod číslom 256//54 Zb.1 rozlučuje doterajšiu materskú obec Harmanec a vytvára samostatnú obec **Harmanec** (papiereň) a **Dolný Harmanec**. Zasadnutie KNV v zmysle §-u 1 zákona č. 266/1920 Zb. navrhuje Povereníctvu vnútra určiť názov novovytvorenej obce ad 1./ „**Harmanec**“ (papiereň) a „**Dolný Harmanec**“. Právna účinnosť zákona bola stanovená na **1. januára 1957**.

Prinášame v krátkosti prehľad tých najpovolanejších osôb, ktorí viedli obec Harmanec ako **predsedovia**, alebo **starostovia** počas uplynulých 60 rokov.

Predsedovia Miestneho národného výboru – MNV:

Ľupták Pavel. Prvé voľby do MNV v Harmanci sa uskutočnili 16. decembra 1956. Prvé, funkčné, konsolidačné obdobie bolo krátke, od **1. 1. 1957 do**

30. 6. 1957, keď boli vypísané celoštátne voľby do zastupiteľských zborov. Za prvého predsedu MNV

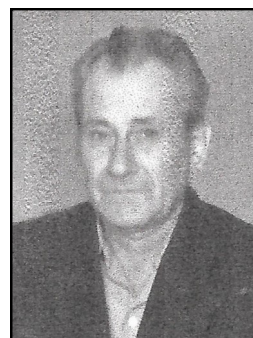
v Harmanci bol zvolený Ľupták Pavel. Bol to jednoduchý človek, bez praktických skúseností, ale so snahou odvieť čo najlepšiu prácu. Dá sa povedať, že položil dobré základy, na ktorých sa dalo budovať.

Fatura Rudolf. Funkčné obdobie: 1. 7. 1957 – 1971. Populárny „Rudko“, ako ho familiárne volali, bol poriadny kus chlapa, ale

s chatrným zdravím. To mu však nebránilo, aby si s niekým nielen „štrngol“, ale aj vypil. Narodil sa 3. 4. 1918 a do papierne nastúpil ako robotník 4. 6. 1941. Otec troch detí sa postupne vypracoval na funkciu „kádrovčíka“ a jeho úlohou bol nábor pracovných síl pre papiereň. „Rudko“ bol zvolený za predsedu ešte aj v ďalších voľbách, ktoré boli 27. 11. 1971, ale po krátkej dobe, pre veľmi zlý zdravotný stav odstúpil. Počas jeho funkčného obdobia sa MNV presťahoval z dreveného baraku pri škole T. G. Masaryka (dnes je tam na predaj budova VKÚ) cez cestu, do vtedajšieho Závodného klubu. To je budova, kde dnes sídli ambulancia praktického lekára a reštaurácia Il porto.

Boris Emil. Na krátku dobu sa dostal

do funkcie predsedu, po ktorej najmenej túžil. Bol veľmi spoločenský, priateľský, ale mal tú smolu, že tu každého

osobne poznal, veď bol viac rokov „okrskárom“ v službách ZNB. Otec dvoch dcér hovoril aj po maďarsky. V októbri roku 1956 bol s útvarom ZNB nakomandovaný na južné hranice, na Ipli, do obce Selešťany, rodiska autora tohto príspevku. Práve prebiehala v Maďarsku revolúcia a veselo sa strieľalo aj cez hranice. Emil nemal rád stresy, mal rád ticho a pokoj a to narážal na brehu potoka ako náruživý rybár. Podlomené zdravie mu kázalo po krátkej dobe vzdať sa úradu predsedu MNV.

Petráš Karol.

Bol v poradí tretím predsedom MNV v jednom funkčnom období. Tiež z núdze.

Slúži mu ku cti, že obec úspešne dovedol do konca funkčného obdobia v roku 1976. Narodil sa 10. 12. 1926 v Novej Bani a do papierne nastúpil ako robotník 2. 6. 1952. Karola, otca troch detí sme poznali ako večne usmiateho, vždy ochotného pomôcť, poradiť, aj povzbudiť. Kvôli objektívnosti treba pripomenúť, že títo ľudia, hlavne z robotníckych povolání, to mali veľmi ťažké, keď sa dostali do funkcií, bez skúseností, zavalení administratívnou byrokraciou. S kopou hlásení, ktoré nikto nečítal! A teda niet sa

čo diviť, že mnohí funkcie odmietali a radšej zostali aj naďalej obyčajní „roboši“.

Púchy Ladislav.

Funkčné obdobie **23. 10. 1976**

- **24. 11. 1990.**

Bol posledný úradujúci predseda MNV, alebo ľudovo povedané, posledný zo „starej“ štruktúry. Rodák z Tajova, do harmaneckých papierní nastúpil ako technik, no po ťažkom úraze pri stavbe domu potreboval zmeniť zamestnanie. Ako predseda MNV si čoskoro získal autoritu i vážnosť u občanov. I keď mal mierne problémy s chôdzou po úraze, takmer každé ráno, zavčasu, prešiel celú obec a keď nabehli úradné hodiny, už mal všetko zmapované. Prvé manželstvo sa mu nie veľmi vydarilo, a tak jeho radosťou bola dcérka Ivanka a práca. Ako predseda to mal pomerne ťažké, hlavne pre medziľudské vzťahy, pre bytové a priestorové problémy, ale najmä pre upadajúcu slávu bývalej, hlavne divadelnej kultúry. Nástup málo kvalitnej, dravej, televíznej kultúry zmietlo všetko dobré, ako cunami. Aspoň Obecný úrad sa presťahoval do súčasných priestorov. Lacko Púchy nás opustil vo veku 73 rokov, 16. 10. 2015.

Starostovia Obecného zastupiteľstva – OZ.

Zmena spoločenského systému koncom roku 1989 priniesla aj staronovú funkciu: **starostu**.

Gubrianska Mária. Už prvé slobodné voľby 23. a 24. 11. 1990 priniesli rozčarovanie. Na funkciu starostu nik

nekandidoval! Z poslancov pri voľbách získala najviac hlasov Roháčová Iveta a bola jej ponúknutá funkcia starostky. Odmietla. A tak do predčasných volieb v januári 1991 stála na čele obci bývalá populárna speváčka a bývalá riaditeľka škôlky Gubrianska Marika. Vďaka nej sa obec nezviditeľnila negatívne. Svoje tri deti i nás opustila 27. 12. 2015.

Haluška Dušan.

Funkčné obdobie **19. 1. 1991 - 28.**

3. 2001. Desaťročné obdobie,

v ktorom bol sta-

rostom, by sme mohli nazvať aj obdobím tichej plynifikácie obce Harmanec. Bola to hlavná udalosť, do ktorej sa šlo bez skúseností a to tak odborných, ako aj finančných či ekonomických. A možno, ako to starostovi často vytýkali poslanci i občania, na hranici rizika so zákonom. Aby toho nebolo dosť, papiereň sa všemožne snažila zbaviť podnikových bytov. Čakalo sa na ich prebratie a následný odpredaj užívateľom. Dnes nám život potvrdil, že jeho rozhodnutia boli správne, ako aj to, že dnes by sme na to určite nemali. Ťažko chorý svoju rodinu i nás opustil 18. 7. 2015.

Artimová Miroslava

Starostkou sa stala v doplňujúcich voľbách v apríli 2002 a následne obhájila svoju pozíciu i vo

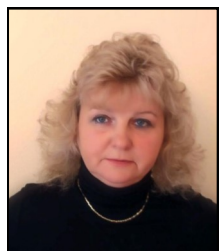
voľbách v decembri pre nasledujúce funkčné obdobie, teda do **decembra 2006.** Rodáčka z českej Dobrušky pracovala v Kartografickom ústave v Harmanci, venovala sa futbalovému oddielu a mala dosť starostí a zodpovednosť s predajom a prepismi bytov.

Vajsová Helena.

Za starostku obce bola zvolená **2. 12. 2006.** Ešte doznieval predaj bytov a už sa kopili nové problémy

s garážovaním a veľké majetkové upratovanie vrátane predaja bývalého Závodného klubu. Tiež prístup do záhradkárskej oblasti v Dolnom Harmanci sa stal problémom dňa. A likvidácia povestného „smetiska“, stavba garáží a zahmlené účinkovanie internátnej „eseróčky“ sa spomínajú dodnes. Nuž čo? Hod' kameňom, kto si bez viny!

Ivanová Henrieta.

Voľby starostu obce 27. 11. 2010 skončili remízou. V opakovaných voľbách **12. 3.**

2011 bola za starostku obce Harmanec zvolená Ivanová Henrieta, ktorá túto funkciu vykonáva dodnes, snáď k spokojnosti občanov. Atypická obec, bez jedinej ulice, ale za to s nadmernou premávkou, bez parkovacích miest, bez možnosti výstavby... no, je to ťažké. Občania si však na starostke vážia jej skromnosť, úprimnosť, česťnosť, perspektívu a nadovšetko to, že je nekonfliktný typ!

Michal Kiššimon

Naše slovenské slovo „Vianoce“ pochádza zo spojenia latinských slov *via* a *nox*, teda *cesta* a *noc*. Slávenie Vianoc akoby bolo pokračovaním adventu, času očakávania, v ktorom nás Pán pozýva bdiť a tak očakávať jeho príchod, ktorý nastáva práve teraz. V tomto „teraz“ Vianoc, v tejto *noc*i nám už svieti pravé Svetlo, ktoré prišlo na svet (por. Jn 1,9).

Evanjeliá ponúkajú pri opise Vianoc doslova explóziu svetla. Jasná hviezda a anjeli sú znameniami, ktoré odkazujú na Dieťa uložené v jaslach. No akoby k nemu neviedli priamo. Hviezda vedie mudrcov po dlhej ceste najprv do Jeruzalema, až potom do Betlehe-
ma. Akoby ju na čas stratili. A „nesmierne sa zaradovali“ (Mt 2,10), keď ju znova uvideli. Anjeli zasa prídu k pastierom a ohlásiac im radostnú zvesť im len načrtnú, kde nájdu Spasiteľa. Zvyšok cesty je len na ich vôli a ochote vstať a ísť.

Isto nie je náhoda, že evanjeliá ponúkajú práve tieto dve skupiny ľudí. Pastierov, ako tú najobyčajnejšiu skupinu ľudí. Možno drsných, ale úprimných. Možno nevzdelaných, ale s otvoreným srdcom. Možno ako tých, ktorí sú okolím vnímaní ako čudáci, a predsa sú ochotní vo svojej krásnej jednoduchosti ísť v ústrety Svetlu.

Mudrci sú trochu iná kategória. Presný opak pastierov. Ľudia, ktorí „vedia čítať z hviezd“ znamenajú čias. Vzdelaní a zároveň vyučení Božou múdrosťou. Ľudia z kráľovského dvora, ktorých jedinou povinnosťou bolo štúdium a predsa pri svojej učenosti ostali pokorní. Tí, ktorým tituly a široký rozhľad neubrali na pokore. Možno práve naopak.

A tieto dve skupiny sa stretávajú pri

jasliach. Cudzinci a spodina. Kde sú veľkňazi? Kde sú tí, ktorí skúmali Písma a proroctvá? Kde sú tí, ktorí mali spoznať Mesiáša a rozpoznanie jeho príchodu mali takpovediac v náplni práce? Nevieme. Vieme len to, že tam neboli. Zdá sa, že ešte stále blúdia kdesi na púšti motajúc sa okolo seba zahľadení ktovie kam. Akoby pre nich zastal čas v dobe proroka Izaiáša, ktorý s veľkou bolesťou konštatuje hneď v úvode svojej knihy: „*Vôl si pozná gazdu a osol jasle svojho pána; Izrael nepozná, môj ľud nepochopí*“ (Iz 1,3). Preto tá známa idylka jasličiek, kde popri mudrcoch a pastieroch nachádzame oslíka a vola – ako znamenie toho, ako ľahko sa začneme motať len okolo seba, ak prestaneme byť vďační. Ján vo svojom evanjeliu smutne poznamenáva: „*Prišiel do svojho vlastného, a vlastní ho neprijali*“ (Jn 1,11), aby nás varoval pred prázdny mýd-
rovaním a tvrdohlavosťou, v ktorých sa dá len bezcieľne blúdiť.

Ako sa dá prehliadnuť Svetlo v temnej noci? Ako sa dá nevšimnúť si, že Boží Syn sa stal človekom? Možno si povieme, že nám by sa to nestalo... Naopak, isto by sme zvesť o narodení Spasiteľa prijali s radosťou, veď sme citliví ľudia. Veriaci katolíci, evanjelici, alebo aj neveriaci. Možno si povieme, že ak by sme žili v tej dobe, isto by nám tak významná udalosť neunikla. Naozaj?

Veď aj dnes sa znova rodí Kristus. Aj dnes sa Boží Syn stáva človekom, aby bol *Boh s nami*. Aj dnes prichádza v takom istom tichu, aby nás zachránil. Možno práve tu je záchrana, aby zachránil. Ale... Stojíme o jeho pomocnú ruku? Prichádza, aby zmenil náš život. Ale... Máme na to

dost odvahy? Múdro a právom sa o Vianociach hovorí ako o najkrajších sviatkoch roka, o sviatkoch lásky. Je dobré, pekné a správne, keď sa rodina zide, aby sme sa navzájom obdarovali. Pomáha nám to nezabudnúť na podstatu Vianoc. Nezabudnúť, že Boh nás tak veľmi miloval, že nám daroval svojho Syna. To On je ten pravý Dar ľudstvu a každému človeku. Ak z Vianoc odstránime tento ich základ, ostanú okyptenou pretvárkou a zo sviatkov sa stane honba za darčekom, ktoré, hoci sú drahé, aj tak za nič nestoja... Ak z Vianoc vyženieme Krista, naženieme samých seba do zradnej siete supermarketov, v ktorých sa dá kúpiť všetko. Teda, okrem toho, čo je naozaj potrebné.

Ak majú Vianoce aj tento rok ostať sviatkami lásky a porozumenia, potrebujeme ich sláviť s veľkou vďakou za ten najväčší Dar. Jedine Ježiš, to bezbranné dieťa v jaslach, nám môže a túži dať pravý pokoj. Zadarmo. Tu a teraz. Ten pokoj, v ktorom nemusí byť všetko dokonale naservírované, perfektne upratané a sterilne čisté. Ten pokoj, ktorý On dáva do srdca, nie do vecí.

Modlím sa, milí moji, za Vás všetkých, a prajem Vám, aby nikto pri slávení Vianoc nezabudol na ich zmysel. Modlím sa, aby sa v každom srdci obnovil pokoj. Aj tam, kde možno už dávno chýba. Ježiš ho znova štedro dáva. Stačí ho prijať. Modlím sa, aby sa Ježiš znova narodil v každom z nás. A modlím sa, aby sme takto prežívali Vianoce počas celého roka 2017.

o. Tomáš, Váš pastier

Mať seniorský vek neznamená, že prestaneme mať radosť zo života. Naopak, aj v staršom veku si treba život užívať a nielen prežívať. Je pravda, že vždy sa to nedá, ale ak je to len trochu možné, treba to zrealizovať. A my v klube JDS v Harmanci robíme všetko preto, aby sme si užili trochu tej radosti zo života. Uskutočňujeme rôzne akcie počas celého roka, ktoré sa našim členom páčia a v hojnom počte sa ich zúčastňujú. Spomeniem niektoré.

Novoročná kapustnica, maškarný bál s „pochovávaním basy“ rôzne výlety (s využitím bezplatného cestovania vo vlakoch). V tomto roku to bola návšteva Prahy, Košíc, Bratislavy, Viedne, Trenčianskych Teplíc. Poniektorí chodia aj na kúpaliská v Strehovej, Turčianskych Tepliciach, ba aj v Podhájskej. Chodievame aj do divadla či už v Banskej Bystrici, ale aj v Bratislave. Dvakrát v roku sa stretávame s

družobnými seniormi z klubu Nádej. Raz je to v Malachove vždy s humor- ným programom, potom na oplátku v D. Harmanci s hudbou a tancom.

Niekedy sa vyberieme aj na turistiku do našej krásnej prírody. V septembri nám pochutí výborný guláš. V októbri navštívime našich susedov v Poľsku. Nieкто ide na nákupy, iný len pozrieť, ako Poliaci vedú obchodovať.

V tomto roku sme prvý raz skúsili „ochutnať“ vinobranie v Sebechleboch. A boli sme všetci nadšení. O rok tam pôjdeme zas. V októbri v rámci mesiaca Úcty k starším sa stretávame s našimi žiakmi zo ZŠ. My zavítame do školy a tam s nimi vyrábame rôzne výrobky, súťažíme s nimi vo vedomostnej súťaži, školáci nás prídu navštíviť do klubu, kde im pripravíme kvíz o našej obci, pohostíme ich a je nám s nimi dobre. Do tejto akcie vyzvala pani riaditeľka ZŠ aj starké z

obce, no nikto sa nezapojil až na dve starké z obce, ktoré majú vnúčatá v škole. Je to škoda, lebo kontakt s deťmi nás veľmi obohatí.

Koniec roka ukončíme akciou Lucia, na ktorú prídu aj naši školáci. Lucia nás trochu pošíbe, potom obdaruje. Je to pekná ľudová tradícia a my sa snažíme ju ukázať aj našim mladým, aby sa zachovala aj do budúcnosti.

V utorok a štvrtok sa stretávame v našom klube, ktorý sme si svojpomocne vytvorili. Je pekný. Len škoda, že je v ňom zima a plesseň. Pani starostka nám sľubuje riešenie, no zatiaľ sa nič nemení. V klube vyrábame rôzne dekoračné predmety, vymieňame si overené recepty, no zahráme si aj karty, aby nám rozum „nezhrdzavel“.

Máme už 50 členov. Ak ešte nie ste členmi a chcete prísť medzi nás, radi vás privítame.

Z. Roštárová

Uvítanie detí do života

Dar najkrajší život dáva do kočiara. A v tom našom tíško dýcha naše šťastie, naša pýcha.

Dňa 28. septembra 2016 sme v Obecnom úrade uvítali do života tri detičky **Paulínku Balážovú, Michalku Malachovského a Lukáška Grecha, so svojimi rodičmi**. Na slávnostnom obrade ich uvítala milým príhovorom pani Ivanová, starostka obce. Detičkám odovzdala pamätnú knižku, v obálke finančný darček a mamičkám kvietok. Rodičia, starí rodičia a príbuzní tento deň spečatili podpisom do pamätnej knihy. A kým sa rodičia podpisovali, svoje dieťaťko si uložili do drevenej kolísky.

Túto slávnostnú udalosť sprevádzali peknými básničkami deti zo Základnej školy pod vedením riaditeľky pani Mgr. Kohútovej.

Želáme vám, dieťatká, veľa šťastných chvíľ. Vám rodičia, aby ste vytvorili svojim detičkám zdravý a šťastný domov, plný lásky a porozumenia. Domov, kde sa budú cítiť dobre a bezpečne, domov, kde sa budú radi vracieť.

Tak už máte šťastie svoje, priviedli ste dietky svoje na svet krásny, často tvrdý, budte na ne vždy len hrdí.

Kristína Beňová

V našej obci žije 231 občanov v dôchodkovom veku. A medzi nimi 4 muži, ktorí dovŕšili úctyhodný vek, 80 rokov. Majú veľké šťastie, vianočné sviatky už prežili osemdesiatkrát. Všetci túžime po tom, žiť život čo najdlhšie.

Ako sa im tu žilo za tie roky, aký bol v Harmanci život kedysi a dnes, aké boli ich najkrajšie Vianoce? Opýtali sme sa našich osemdesiatnikov.

Stanislav Vajcík

(1935)

Redakcia: Ste rodák z našej obce?

P. Vajcík: Áno, som rodák z Harmanca. Môj otec pracoval vo fabrike a každý deň chodil peši zo Španej doliny do práce. Neskôr mu zamestnávateľ poskytol malý byt, poniže fabriky, bola tam tzv. odpárka. A v tom byte som sa narodil.

Redakcia: Bol život v našej obci kedysi lepší, krajší, jednoduchší?

P. Vajcík: Viete, ja som veľký lokalpatriot. Mám našu obec veľmi rád od narodenia. A vždy ma hnevalo, keď niekto nadával alebo nadáva na našu obec. V mojom veku už môžem porovnávať a povedať, že v mojej mla-

dosti bol život u nás lepší, krajší, jednoduchší. Ľudia sa mali lepšie. Fabrika nás všetkých živila. Každá rodina dostala každý mesiac výplatu, z ktorej sa dalo na tú dobu pekne vyžiť. Každý mal kde bývať. Ľudia aj preto boli k sebe milší, lepší, prajnejší, tolerantnejší. Mali sme k sebe akosi bližšie. Závidieť nebolo čo. Každý si mohol dopriať to, čo potreboval, alebo chcel.

Všetci Harmančania alebo zamestnanci z fabriky sme mali veľkú výhodu a veru sme to aj pociťovali, že v obci bývali aj „páni“ z fabriky. Aby som bol presný, žili tu aj tí, ktorým tiež záležalo na rozvoji obce a mali možnosť ju finančne podporovať. Či žijem a snažím sa na svet pozerať z už kultúru v obci, ale aj šport. Bývalo tu toľko kultúrnych podujatí, do Harmanca chodili umelci, speváci. Hrali sa tu divadlá, robili sa spevácke súťaže. Na všetko boli peniaze, lebo fabrika nás podporovala. Všetky tradičné sviatky sa tu oslavovali.

Na Vianoce sme my Harmančania chodili spoločne do kostola v Dolnom Harmanci. To bývali krásne Vianoce.

Redakcia: Čomu ste sa venovali v mladosti?

P. Vajcík: Športu. Futbal bol môj najväčší koníček. Najskôr som ho hrával a potom, keď som si poškodil meniskus, som trénoval deti, chlapcov. Tiež sme chodili hrať zápasy do okolitých dedín. Chlapci boli takí zapálení, hrávali odušu. Vo vedení fab-

riky sme mali aj v tomto veľkú podporu, aj finančnú. V zime sme trénovali na lyžiach, na Dedkove. To boli krásne časy!

Redakcia: Pamätáte si na Vaše najkrajšie Vianoce?

P. Vajcík: Moje prvé Vianoce s manželkou na slobodárni v Hospodárskej budove. V našej síce malej izbičke, ale bola plná lásky a šťastia. Tam sa nám ešte narodil aj náš syn Vladko. Dcéra Katka sa už narodila v našom byte.

Moja manželka, moja rodina a šport boli vždy mojím všetkým. Vďaka nim som žil pekný život. Odkedy som sám, žije sa mi smutnejšie, ale žijem a snažím sa na svet pozerať z tej lepšej stránky. Len to zdravie už nie je to, čo bývalo. No ešte sa snažím nebyť nikomu na obtiaž. Teším sa z každej návštevy a ďakujem, že som si s Vami mohol pospomínať na tie naše krásne časy z mladosti.

foto: súkromný archív

Viliam Štiefel

(1936)

Redakcia: Ste rodák z našej obce?

P. Štiefel : Nie celkom, mal som dva mesiace, keď ma sem priviedli moji rodičia. Pristáhovali sme sa z Ružomberku. Odvtedy som Harmančan.

Redakcia: Bol život v našej obci kedysi lepší, krajší, jednoduchší?

P. Štiefel : Bol, rád na to všetko spomínam. Veď máme aj na čo. Škoda, že sa už to všetko dobré a pekné nedá vrátiť. Vidíte, aký ťažký je teraz môj život. Žijem sám a bez pomoci dobrých ľudí by som to už nezvládol. Preto ešte skôr, ako vám odpoviem na vaše otázky, chcem sa tým dobrým ľuďom, o ktorých hovorím, poďakovať. Ďakujem pani Gajdošovej aj Jankovi Gajdošovi. Nosia mi obеды, keď treba, nakúpia mi, vybavujú veci na pošte, pomáhajú mi vo všetkom, o čo ich požiadam. Veľmi si to vážim. No a aký bol náš život v Harmanci kedysi? Oveľa lepší, jednoduchší, možno boli ľudia chudobnejší, ale správali sme sa k sebe navzájom krajšie. Bolo menej závidi a viacej zábavy. Bolo menej starostí, každý mal dobrú prácu, ale bolo aj viac srandy medzi ľuďmi.

Redakcia: Čomu ste sa venovali v mladosti?

P. Štiefel : Pôvodne som chcel byť druhým koníčkom, počas trvania stolárom, práca s drevom ma bavila členstva vo výbore odborovej organizácie od detstva. Ale život to zariadil tak, že som elektromechanik, rádiomechanik a telefónny mechanik. Moja práca bola a je doteraz mojim koníčkom. Aj keď už strácam citlivosť v rukách, prstoch a nezvládam už narábať s drobnými súčiastkami. Celý život som pracoval v Harmaneckých papierňach, kde som mal na starosti telefónne ústredne. Veľakrát sa mi podarilo opraviť zariadenia a stroje, ktoré opravovali len odborníci. Párkrát sa mi podarilo zachrániť vo fabrike havarijné situácie, ktoré si vyžadovali okamžitú nápravu. Počas môjho pracovného života som podal niekoľko zlepšovacích návrhov vo fabrike, ktoré sa roky využívali. No a mojím

Redakcia: Pamätáte si Vaše najkrajšie Vianoce?

P. Štiefel : Človek je spokojný, keď má okolo seba kamarátov, dobrú hudbu, zábavu, a trošku srandy k tomu. Také chvíle mi pripomínali Vianoce. A takýchto veselých chvíľ sa mi v živote niekoľkokrát podarilo zažiť. Dokážem si ich aj teraz ešte vybaviť. Z tých spomienok človek v mojom veku žije. Ďakujem za návštevu a návrat k spomienkam.

foto: súkromný archív

Milan Rečkovič

(1936)

Redakcia: Ste rodák z našej obce?

P. Rečkovič: Nie som rodák z Harmanca. Narodil som sa v Potkanovej. Moju vlastnú matku som, žiaľ, ani nepoznal, umrela, keď som sa narodil. Otec sa druhýkrát oženil a po vojne sme sa presťahovali do Harmanca, mal som vtedy 12 rokov. Obidvaja rodičia pracovali vo fabrike. Dostali tu nielen prácu, ale aj byt. Bývali sme v jednom dome so Štieffellovcami, Vajcíkovcami, Šmídovcami a inými rodinami z obce. Dobré sa nám tam bývalo.

V Harmanci som stretol aj moju drahú Božku. Vzali sme sa 4. apríla 1958 a tu sme spoločne prežili 57 rokov.

Redakcia: Bol život v našej obci keďysi lepší, krajší, jednoduchší?

P. Rečkovič: Možno sme vtedy žili skromnejšie, ale jednoduchšie, veselšie. Každý mal istú prácu, isté bývanie. Nerozmýšľali sme nad tým, či si môžeme dovoliť deti. Deti sa rodili do spokojnejších a šťastnejších rodín. Rodiny bývali viacej spolu, stretávali sa, zabávali sa. Nikto z rodiny nemusel vtedy chodiť za prácou do sveta ako teraz. Vtedy nás žiadne televízory neoberali o čas s rodinou, deťmi. Ak sme sa chceli zabávať, tak sme si zabavu pre seba a deti museli sami vymyslieť. Deti viacej športovali v Harmanci. Neboli zaťažení televíziou, počítačmi ako teraz. Mali sme peknú mladosť a naše deti pekné detstvo.

Redakcia: Čomu ste sa venovali v mladosti?

P. Rečkovič: Najviac športu, futbalu, lyžovaniu, hokeju, neskôr rybárčeniu. Zúčastnil som sa desiatich ročníkov Bielej stopy aj s nebohým Jankom Žabkom. Mojim pokračovateľom v lyžovaní bol vnuk Dušanko. Dosahoval vynikajúce výsledky najmä v biatlone. Tradičné krňáčkové preteky som tiež absolvoval niekoľkokrát. Mojm spolujazdcom bol Janko Kováč, Ferko Kubies. Tiež už navždy odišli. S mojou motorkou Jawa 350 sme aj s mojou Božkou prešli veľa pekných miest.

V roku 1964, keď som robil šoféra podnikovým riaditeľom, vyradňovali vo fabrike Tatra 600. Tak som ju odkúpil a mám ju dodnes. Je to starý dobrý veterán. S Mikom Papcúnom sme na zraze veteránov v Kopřivnici skončili na 3. mieste s mojm tatraplánom. Niekoľkokrát sme boli aj na zraze veteránov vo Veterán klube v Banskej Bystrici. Tento môj koníček

mi tiež v živote priniesol veľa radosti. To všetko sú pre mňa nezabudnuteľné zážitky a spomienky.

Redakcia: Pamätáte si Vaše najkrajšie Vianoce?

P. Rečkovič: Pre mňa sú najkrajšie všetky tie Vianoce, keď sme sa tu v našej kuchyni stretli na Štedrý večer a Nový rok spolu celá naša rodina. Moja Božka, všetky naše deti, vnúčatá a tento rok už aj môj pravnúčik. Pri sviatočnom stole bol ten pravý čas všetko odpustiť, zabudnúť na problémy, choroby, starosti. Také bývali moje najkrajšie Vianoce.

Ďakujem za rozhovor, milí osemdesiatnici, a za to, že ste mi dovolili spomínať aj na tie smutné okamihy vášho života. I. Roháčová

foto: súkromný archív

Začiatkom mája 2016 mi chalani z Tureckej a z Harmanca navrhli, že obnovia rozpadnutý vojenský bunker na Krížnej. Slovo dalo slovo.

S našim odhodlaním sprístupniť bunker sme oslovili pani starostku obce Henrietu Ivanovú a starostu obce Turecká pána Ivana Janovca, u ktorých sme našli veľké pochopenie a podporu. O finančnú pomoc som poprosila Obl. výbor SZPB v Banskej Bystrici.

Pán Janko Snopko nám objednal mäkkú guľatinu, ktorú akurát ťažili v Zalámanej doline a postup práce bol na svete.

Guľatinu na miesto vyviezli páni Števkó Ťažký st. a Roman Žabka z Dolného Harmanca.

Neoceniteľnú pomoc nám ponúkol pán Janko Snopko, ktorý poskytoval dopravu s pánom Paľom Michalčíkom k bunkru, aby sme mohli vyvážať aj potrebné pracovné prostriedky.

Počas našej práce sme boli „v hľadáčku“ okoloidúcich turistov a návštevníkov Veľkej Fatry, ktorí k nám prichádzali zo zvedavosti, čo to vlastne staviame. Na našu otázku, či vedia, že na tomto mieste je vojenský bunker, ktorý tu skutočne za vojny bol, povedali, že ani netušia.

Veľkú pochvalu a poďakovanie sme dostali od účastníkov pietnej spomienky Obete hôr, ktorí boli pozrieť pri tejto príležitosti už postavený vojenský bunker.

A kto sú títo šikovní chalani, ktorí sa odhodlane do tohto „projektu“ pustili? Páni **Miro Strmeň, Paľo Funiak z Tureckej, Dušan Mlynarčík, Michal Rettka, Peter Horváth z Harmanca** a ruku k dielu priložili **Ľubo Sásik z Tureckej a mladí chlapci z Dolného Harmanca**.

Bunker je hotový, na jar vykonáme ešte menšie úpravy a založíme dvere. Vnútro bunkra je starostlivo osadené

lavičkami a ešte je v ňom zapracovaný stôl z pologuľatiny.

Keďže som sa dohodla s riaditeľom Múzea SNP pánom Mičevom na osadení informačnej tabule, ktorú dajú blízko bunkra, obraciam sa na vás s prosbou - ak vlastníte vojnové fotografie z tohto miesta alebo máte fotografie svojich blízkych- účastníkov bojov na tomto mieste - o ich zapožičanie, aby sme ich mohli v nej zverejniť (fotografie naskenujeme a vrátíme).

Veríme, že vojenský bunker dotvorí vojnovú históriu, ktorá sa na tomto mieste pred niekoľkými desaťročiami odohrala. Nech slúži nielen návštevníkom, ale aj slušným turistom na ukrytie pred nepriaznivým počasím.

Obidva historické objekty – Pomník a Bunker sú majetkom Obce Harmanec.

Kristína Beňová

Bunker má rozmer 3x3 metre aj na výšku

Zaslúžený oddych

Ktorá legenda je pravdivá?

10 rokov,
Harmanecké noviny

O svätom Mikulášovi kolujú rôzne legendy. Jedna z nich je o chudobnom otcovi troch dcér.

Iná povesť zase hovorí o troch zabitých mladíkoch, ktorých zázračne vzkriesil svätý Mikuláš. Tieto legendy a povesti o svätom Mikulášovi sú však ťažko dokázateľné. Vďaka svojej dobročinnosti sa stal patrónom všetkých námorníkov, obchodníkov, lekárnikov, ako aj voňavkárov. Taktiež je patrónom slobodných dievčat, detí, väzňov a študentov.

Nikto z nás však presne nevie, kto ten Mikuláš naozaj bol. Vieme o ňom len to, že mal bohatých rodičov a bol známy práve svojou dobročinnosťou. Rád pomáhal chudobným a tým, ktorí

to potrebovali. Rád rozdával. Túto jeho vlastnosť poznajú ľudia na celom svete. Dobročinnosť.

Zamýšľali ste sa niekedy aj vy nad tým? Rozprávali ste sa niekedy s deťmi o tom, prečo Mikuláš pred Vianocami obdarúva všetky deti na svete? O tom by mal byť Mikuláš. O tom, že pre neho to bola veľká radosť rozdávať a tešiť deti. Všetky deti, bez rozdielu. A takto by sme mali vnímať aj náš obecný sviatok Mikuláša. Mal by byť o tom, aby sa deti tešili z toho, že sa všetci malí či veľkí stretli na rozsvietenom školskom dvore, pri krásnom živom vianočnom stromčeku, pri ohňostrojoch, aby boli obdarovaní. A spolu s nimi aj ich rodičia a starí rodičia. Ten tohtoročný Mikulášsky podvečer bol v sobotu 3. decembra v našej obci. Deti boli obdarované dobrotami od zástupcov obce, ktorí na ne nikdy nezabudnú. Balíčky im tento rok rozdával nielen Mikuláš, ale aj Elsa a snehuliak Olaf z krásnej rozprávky Ľadové kráľovstvo. Videli ste

tú nádhernú animovanú rozprávku? Pozrite si ju cez Vianoce.

Za všetky deti ďakujeme tým, ktorí na ne nezabudli ani tento rok. Nezabudli ich obdarovať. Presne tak, ako to od nepamäti robil a robí dobrý Mikuláš.

Redakčná rada HN

Výstup na Kriváň zvládli len piati

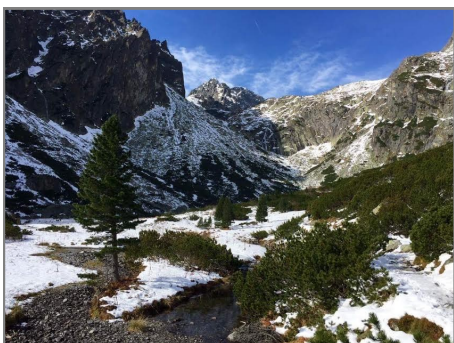
Od začiatku výletu priaznivcov turistiky, ktorí sa v sobotu 15. 10 stretli v obci Harmanec, panovalo v autobuse nadšenie z pekného počasia. Napriek tomu sa pred Popradom pre výstup na legendárny Kriváň odhodlali len piati chlapi z celej, vyše tridsaťčlennej

výpravy. Ostatní pokračovali do Stareho Smokovca, kde sa rozhodli pre náhradný plán – návštevu Téryho chaty. Na trase nad Hrebienkom bola najfotografovanejšia líška, ktorá zaujala viac ako otvárajúca sa scenéria vysokých štítov Tatier okolo Malej Studenej doliny. O pár hodín, už otváral dvere Téryho chaty s úsmevom aj náš najmladší člen výpravy. Všetci sme sa občerstvili a pre pokročilú hodinu sa vydali na zostup. Tento preveril vďaka šmyklavému snehu istotu kroku všetkých a od Zamkovského chaty sme museli vyberať čer-

lovky. Večer sme všetci opekali pri ohni a híkali nad fotkami tých, ktorí zdolali Kriváň. Bol to výnimočný deň.

Zuzana Ťažká

Starostka obce a poslanci OZ v Harmanci
Vás pozývajú dňa

30.12.2016 o 9.00 hod.

Do telocvične v Harmanci na

Súťažiť budú trojčlenné družstvá v kategóriách

- deti od 5 do 10 rokov.
- deti od 10 do 15 rokov.

Občerstvenie pre súťažiacich a
ceny pre víťazov sú zabezpečené.

S FINANČNOU PODPOROU
BANSKOBYSSTRICKÉHO
SAMOSPRAVNÉHO KRAJA

Prihlásiť sa môžete na OU - tel.048/4198 224 alebo u Petra Chladného - tel.0903 449 211

Jubilanti

60 rokov

Elena Drapčiaková

Elena Gelatková

Jaroslava Mitterová

70 rokov

Július Hríbik

Alžbeta Patrnčiaková

Mária Sučanová

Danuše Kusková

65 rokov

Miroslav Majtáš

75 rokov

Rozália Babušiková

85 rokov

Božena Adamová

Len to najkrajšie, čo život môže dať, chceme Vám k sviatku zaželieť. Nech slza bolesti Vám tvár nikdy nezmáča, žiaľ a smútok nech sa Vám chrbtom otáča, nech len zdravie, šťastie, láska a dobrota, sú náplňou ďalších rokov Vášho života.

Vitajte medzi nami

**Martin
Chorváth**

nar. 22. 9. 2016

**Ivan
Farárik**

nar. 25. 9. 2016

**Jakub
Durečka**

nar. 15. 10. 2016

**Vitajte nám a nech vám
rastie každým dňíkom
ľudské šťastie...**

Spomienka

Odišiel ticho ako odchádza deň a v našich srdciach zostáva spomienka len. Nech s nami spomína každý, kto ho mal rád.

Ladislav Púchy

Dňa 16. októbra 2016 uplynul rok, čo nás navždy opustil manžel, otec a starý otec.

S láskou a úctou spomína manželka Oľga, dcéra Ivanka s manželom Ľubošom a vnuci Janko a Sebastián.

Smútiaca rodina

Milí čitatelia, aj prostredníctvom našich novín si môžete podať pre svojich blízkych blahoželanie, poďakovanie či smútočné oznámenie už v najbližšom vydaní Harmaneckých novín.

e-mail: harmanecke.noviny@gmail.com

ZDRAVÉ VIANOCE

K Vianociam neodmysliteľne patria okrem kapustnice, šalátu a ryby aj zákusky. No aby sme po sviatkoch nemali potom problém zapnúť si obľúbené nohavice alebo šaty, môžeme si pripraviť zdravé sladkosti, po ktorých výčitky určite nebudeme mať.

VIANOČNÉ OVOCNÉ CHLEBÍČKY

100 g mandlí, 100 g hrozienok, 100 g brusníc, 150 g celozrnnej špaldovej múky, 100 g špaldovej bielej múky, 100 g hnedého cukru, 1/2 ČL prášku do pečiva (najlepšie bez fosfátov), 1 vanilkový cukor, štipka soli, 25 g roztopeného masla, 2 vajcia

Všetky ingrediencie nasypeme do väčšej misky a zmiešame dohromady. Vypracujeme tuhé cesto, z ktorého vytvárame guľu. Tú veľkým nožom prekrájame na štvrtiny. Z každej štvrtiny na doske ručne ušľáme malé bochničky. Položíme ich vedľa seba a pečieme asi 20 minút. Pred dopečením vyberieme plech z rúry a každý bochniček osobitne na doske nakrájame na menšie kúsky. Následne nakrájané kúsky uložíme rozrezanou stranou na plech. Vložíme späť do rúry a necháme ešte aspoň 10 minút dopieť dozlata.

Náš tip: Je to suché tvrdsie pečivo, na spôsob Cantuccini, vhodné k horúcemu čajíku s medom alebo ku káve :)

CELOZRNNÉ MEDOVNÍKY

350 g celozrnnej špaldovej múky, 150 g múky z ovsených vločiek, 125 g kokosového oleja, 200 g medu, sladidlo (sympé) nahrádzajúce 125 g cukru, 1 PL medovníkového korenia, 1 ČL sódy bikarbóny, 1 žltok a 1 bielko na potretie

Zmiešame sympé suroviny, potom k nim primiešame tekuté suroviny. Dôkladne pomiešame, počkáme 10 minút a rozvalkáme na 0,5 cm hrúbku. Vyrežeme medovníky pomocou do vody namočených formičiek. Dáme na vymastený plech a potrieme bielkom. Pečieme v predhriatej rúre na 160°C 8 - 10 minút. Medovníky treba skladovať v škatuli s kúskom jablka, aby zmäkli.

ČOKOLÁDOVÁ PENA

Na cca 2 porcie: 1 biele neúdené prírodné tofu, 3/4 horkej čokolády (minimálne 70% kakaá), trochu mlieka (ale nemusí byť)

Tofu rozmixujeme ponorným mixérom na jemnú penu. Ide to veľmi ľahko. Do rozmixovaného tofu pridáme roztopenú horkú čokoládu, ktorú sme rozpustili vo vodnom kúpeli a ďalej mixujeme až kým nevznikne vláčna pena. Ak použijeme 85 % čokoládu, pridáme do čokolády trochu hnedého cukru alebo agávový sirup. Hotovú penu dáme do pohárov a dozdobíme.

ZDRAVÉ COOKIES

2 banány, 1 PL medu, 1,5 hrnčeka ovsených vločiek, 4 PL kokosovej múčky, nasekaná čokoláda

Zmiešajte na kašičku roztláčené banány, med a ovsené vločky. Pridajte kokosovú múčku a nasekanú čokoládu. Plech vyložte papierom na pečenie, vytvárame okrúhly tvar cookies keksíkov a pečieme v rúre na 200°C asi 15-20 minút.

CHEESECAKE

150 g celozrnných sušienok, 50 g masla, 500 g jemného tvarohu, 250 ml kyslej smotany, 1 vajce, 1 banán, trstinový cukor podľa chuti

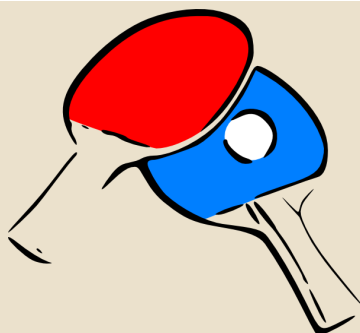
Sušienky rozmixujeme a zmiešame s rozpusteným maslom. Hmotu dáme do formy a dobre ju utlačíme na dno. Zmizujeme tvaroh, kyslú smotanu, vajčko a banán. Osladíme trstinovým cukrom. Takto pripravenú zmes nalejeme do formy na keksíkový základ a pečieme na 180 °C 40-50 minút. Vychladnutý cheesecake dozdobíme ovocím.

Stolnotenisový turnaj v Harmanci

10 rokov
Harmanecké noviny

V nedeľu, 11. decembra, sa v obecnej telocvični v Harmanci uskutočnil ďalší ročník obľúbeného stolnotenisového turnaja. Turnaj prebiehal pre tri kategórie – muži, ženy a mládež. Všetky kategórie boli kvalitne obsadené.

Škoda, že v kategórii mužov chýbal hráč, ktorý bol stabilnou súčasťou harmaneckého stolnotenisového turnaja - Juraj Roháč. Už nikdy si nezahrá...

V mládežníckej kategórii obsadil prvé miesto Nikolas Pollák, druhé Adrián Necpal a tretie Samuel Chladný. V ženskej kategórii dominovala Margita Gavlasová, na druhom mieste skončila Kristína Beňová a bronzovú priečku obsadila Denisa Verkinová.

Najpočetnejšie obsadenou bola mužská kategória. Hráči začali v

dvoch skupinách, v ktorých sa vyprofilovali štyria najlepšie stolní tenisti turnaja. Diváci mali možnosť vidieť kvalitnú hru a množstvo zaujímavých úderov, kde rozhodovala každá loptička. Vyvrcholením turnaja bol dramatický finálový súboj medzi obhajcom víťazstva z predchádzajúceho roku Jánom Roháčom z Harmanca a Jurajom Hybským z Badína.

Hralo sa na tri víťazné sety. Prvý set s prehľadom vyhral domáci Ján Roháč. Potom však nastal v zápase obrat a víťazom turnaja sa stal Juraj Hybský. Na druhom mieste tak skončil Ján Roháč a na treťom Josef

Brettschneider, ktorý v súboji o tretie miesto zvíťazil nad Kvetom Slašťanom.

Podakovanie za prípravu celého dňa patrí obci Harmanec, ktorá tento turnaj usporiadala a materiálne zabezpečila. Poháre a medaily odovzdal zúčastneným hráčom na záver turnaja poslanec obce Peter Chladný, ktorému pri organizácii pomáhala Alena Chladná.

Akcia bola vydarená, všetci zúčastnení odchádzali z tohto podujatia spokojní a to je dôležité.

Vladimír Sklenka

Harmanecké noviny - vydáva: Obecný úrad Harmanec, registračné číslo OÚ - 1/2007 ▪ Adresa redakcie: Redakcia Harmaneckých novín, Obecný úrad Harmanec 6, 976 03, www.harmanec.sk ▪ e-mail: harmanecke.noviny@gmail.com ▪ Šéfredaktorka: Iveta Roháčová, Redakčná rada: Ing. Tomáš Roháč, Martina Kovalčíková ▪ Jazyková úprava: PaedDr. Lenka Mališková ▪ Grafická úprava: Ing. Tomáš Roháč ▪ foto: Ing. Miroslav Mališka, Alenka Chladná, Ing. Tomáš Roháč ▪ Štefan Ťažký ▪ Tlač: Dali-BB, s r.o. B. Bystrica ▪ Uzavierka ďalšieho čísla 1/2017 bude 10.3. 2017.

Za obsah rukopisu zodpovedá autor. Redakcia sa nemusí stotožňovať s názormi autora. Nevyžiadané rukopisy nevraciamy. Nepredajné. Redakcia si vyhradzuje právo krátenia a úpravy rukopisov!